

Allerheiligen/ Allerzielen

Allerheiligen

**HOUVAST
OP SCHOOL**

HET VERHAAL OVER DE MOEDER TERESA, EEN HEILIGE VAN NU

Ten noorden van Griekenland ligt Noord-Macedonië. Het land grenst aan Albanië. In de hoofdstad Skopje wordt in 1910 een meisje geboren dat Agnes wordt genoemd. Haar ouders zijn Albanezen, een minderheid in Macedonië. De meeste Albanezen zijn moslim, maar de ouders van Agnes zijn katholiek. Ze zijn dus dubbel in de minderheid.

Agnes ouders leren haar dat je moet opkomen voor je geloofsovertuiging, juist als je tot een minderheid behoort. Als haar vader jong sterft, moet haar moeder alleen voor het gezin zorgen. Ze gaat werken en leert haar kinderen dat ze iets moeten overhebben voor anderen. Dat doet Agnes, ook al is ze nog maar een kind. Iedere dag wast ze een vrouw die dat zelf niet meer kan.

Agnes leest over priesters en zusters die naar verre landen gaan om daar over hun geloof te vertellen en iets voor andere mensen te doen. Missie wordt dat genoemd. Dat zou ze ook wel willen. Ze praat erover met de priester in haar kerk. Hij zegt: 'Als je je echt gelukkig voelt bij de gedachte om God en je medemens te dienen, dan is dat wat je moet doen.' Agnes voelt dat ze geroepen wordt door God en treed in, in het klooster van de zusters van Loreto. Ze wil naar India, maar de zusters sturen haar eerst een jaar naar Ierland om Engels te leren. Als ze 18 is, vertrekt ze echt naar India. Ze kiest de naam Teresa, want de jong gestorven heilige Theresia van Lisieux (1873-1897) is een groot voorbeeld voor haar.

In India werkt Teresa in het ziekenhuis van de zusters in Calcutta, een miljoenenstad met heel veel armoede. Ze verzorgt zieken en maakt kennis met de stinkende armoede en de afzichtelijke ellende waarin duizenden mensen verkeren. In 1937 rondt ze haar opleiding tot kloosterzuster af. Ze treedt dan echt in het klooster in. Ze wordt directeur van een middelbare meisjesschool in het centrum van Calcutta. Ze doet haar werk goed, maar het werk maakt haar niet gelukkig. Ze was naar India gekomen om voor de allerarmsten te zorgen. Tussen hen wilde ze wonen en hun leven wilde ze delen.

Ze denkt terug aan wat de priester in de kerk in Skopje tegen haar had gezegd. Ze weet zeker dat God had haar voor iets anders heeft geroepen. Als ze 29 is, vraagt ze toestemming aan de paus om uit het klooster te treden en zelf iets nieuws te beginnen. Die toestemming krijgt ze.

Ze begint aan haar nieuwe taak. Ze kleedt zich in een wit gewaad met blauwe bies en volgt bij de medische missiezusters een verpleegstersopleiding. Dat is wat ze nodig heeft, als ze de allerarmsten gaat helpen. Dan gaat ze naar de krottenwijken van Calcutta. Daar liggen mensen op straat, ziek of zelfs bijna dood. Er is niemand die deze mensen helpt. Anderen lopen er gewoon voorbij en laten de zieken op straat liggen. Dat komt omdat de mensen in India verdeeld zijn in kasten. Mensen uit een hogere kaste helpen mensen uit een lagere kaste niet. Daarom worden de allerarmste mensen aan hun lot overgelaten.

Voor deze mensen wil Teresa zorgen. Ze geeft ze te drinken, maakt hun wonden schoon en spreekt hen bemoedigend toe. Ze is vrolijk en maakt de kinderen aan het lachen. Ze leert jonge moeders hoe ze hun

HOUVAST OP SCHOOL

baby's moeten wassen. De mensen kijken haar verbaasd na. Wie is deze vrouw uit Europa? Wil ze echt bij hen wonen en leven? Wil ze echt voor hen zorgen? Heeft God haar gestuurd om hen te helpen?

Teresa weet zeker dat dit is wat God van haar gevraagd heeft. Stap voor stap wint ze het vertrouwen van de mensen. Dit is wat ze bedoelde toen ze vertrok uit Skopje. Teresa is gelukkig.

Na verloop van tijd begint Teresa een schoolje in een van de sloppenwijken van Calcutta. Daar krijgen de kinderen les in taal en rekenen, maar leren ook hoe ze zichzelf moeten verzorgen. Er komen andere zusters die haar komen helpen. Zo groeit haar werk verder en verder. In 1950 sticht ze een nieuwe orde: de orde van Missionarissen van Naastenliefde.

Haar werk wordt steeds bekender en overal in de wereld volgen zusters haar voorbeeld. Ze kleden zich in witte gewaden met een blauwe bies, net als Teresa. En steeds gaan ze wonen tussen de allerarmsten. Zo laten ze zien dat God er ook voor hen is.

In 1979 krijgt Moeder Teresa zoals ze wordt genoemd, de Nobelprijs voor de Vrede voor haar wereldwijde werk. Ze werkt tot op hoge leeftijd door en overlijdt in 1997 in Calcutta, ze is dan 87 jaar oud. In 2016 wordt Moeder Teresa heilig verklaard door paus Franciscus tijdens een grote mis op het Sint Pietersplein in Rome. Ze is een moderne heilige en een voorbeeld uit onze tijd.